

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

503. An, dum plures pensiones sunt eidum beneficio impositæ non sufficiat in genere narâsse antiquas pensiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

4. Ampliatur tertio, ut non suffragetur scientia aliunde probata. Ventrigl. *loc. cit.* Lott. n. 58.

5. Ampliatur quarto, ut non suffragetur ignorantia renunciantis, ignorantis beneficium, quod resignat, jam gravatum aliquâ pensione. Paris. *loc. cit.* n. 48. Idem est de ignorantia imponentis beneficio pensionem, bonâ fide liberum esse putantis, quod tamen gravatum jam est aliâ pensione, ita ut invalida sit in hoc casu impositio novæ pensionis. Castrop. *loc. cit.* n. 6. citans Gamb. de potest. *Leg. l. 6. n. 426.* Azor. p. 2. l. 8. c. 9. q. 3.

6. Ampliatur quinto, ut annullatæ ex hoc capite pensione, resignanti non detur regressus. Paris. *loc. cit.* n. 49. citans Gamb. de pot. *Leg. tit. de pens. n. 232.*

7. Limitatur è contra responsio primò, ut hæc necessitas exprimendi antiquam pensionem extendat sè tantum ad pensionem antiquam validam, ita ut, si illa invalida est, impetrans de ea necesse non habeat facere mentionem in impetratione novæ; cum, quod nullum est, nullum præster effectum seu impedimentum, juxta regulam: *non præstat, de reg. juris.* Paris. *loc. cit.* n. 50. & 51. Ventrigl. *loc. cit.* Card. de Luc. *cit. d. 4. n. 4.* (addens hoc ipsam, nimirum antiquam pensionem esse invalidam, seu exceptione elidibilem, ostendere, non incumbere pensionario, sed onus esse titularis, allegantis pro fundamento suæ exceptionis, probare illam esse validam, effectuatam, & sine dubio exigibilem) Lott. *loc. cit.* n. 61. Circa quod tamen norandum, quod habet Laym. *ad c. ad audientiam, de rescrip. n. 3.* nempe in impetratione beneficii (idem videtur de impetratione novæ pensionis) mentionem faciendam esse pensionis antiquæ, si ea titulo & jure beneficii Ecclesiastici statuta sit, esto ea injultè & simoniacè possideatur, ne aliqui commodum ex sua iniquitate consequatur, & stultus melioris conditionis sit, quam sapiens.

8. Limitatur secundo à Paris. n. 52. ut necesse non sit, facere de ea mentionem, si ea non probeatur acceptata. citat pro hoc Mand. in signat. *grat. tit. pensiones.*

9. Limitatur tertio, ut opus non sit facere mentionem prioris pensionis, si ea jam extincta sit. Paris. *loc. cit.* n. 60. Sic Card. de Luc. de *pens. d. 4. n. 8.* consuluit, antiquæ pensionis mentionem nullam faciendam in casu, quo titularis factis fundamentam habebat intentionem credendi, illam jam extinctam per mortem pensionarii, dum nimirum Cardinalis pensionarius in vim indulti pensionem transtulerat, quam titularis putabat & prætendebat invalidam, hanc credulitatem confirmante diuturno silentio translarii, eam per viginti annos non exigentis.

10. Limitatur quarto ab eodem Card. de Luc. *loc. cit.* n. 7. ita ut, si fiat reservatio motu proprio super beneficio vacante, occasione illius provisionis, sive etiam ex causa resignationis, concurrente bonâ fide, si antiquæ pensionis mentio facta esset in parte, sustinenda sit pensio nova pro rata narrata ob cessantem rationem deficientis voluntatis Papæ, cum versetur in materia dividua.

11. Limitatur quinto à Paris. *loc. cit.* n. 59. quando mentio pensionis facta est in genere; unde etiam n. 55. idem sic limitat (prout ait decisum in *Valen. pens. 15. Jan. 1552.*) ut sustineatur reservatio secundæ pensionis, non factâ specificâ mentione prioris, dum adest in hac reservatione secundæ clau-

sula: *præsens & alia desuper pensiones assignata non excedant medietatem fructuum*: eò quòd Papa saltem in genere cogitarit de antiqua pensione, & satis expressum dicatur, quod continetur sub generalitate. Idque eò magis procedere ait idem Paris. n. 55. si in reservatione dictæ pensionis aderat clausula, in qua datur facultas, quòd priorum omnium major & verior specificatio fieri possit. Vel si aderat alia clausula, nempe: *non obstante quâcumque dictæ Sedis indulgentiâ generali vel speciali, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus dictæ gratiæ pensionis impedire valeat, vel quomodolibet differre, &c.* utpote quæ clausula tollat omne impedimentum, Pro limitanda ulterius responsione sit

Quæstio 503. An, dum plures sunt pensiones eidem beneficio impositæ, non sufficiat in genere narrasse antiquas pensiones?

Respondeo: Sufficere ut exprimantur genericè & collectivè, modò verè exprimantur omnes, nec esse necessarium narrare omnes specificè. Ventrigl. *loc. cit.* n. 38. Lott. *cit. q. 38. n. 62.* dicens, in eo casu certos nos esse de intentione Papæ, quòd velit pensionem omnino sustineri; ampliarique tunc gratiam per hujusmodi adjunctam clausulam; *etiamsi super illius fructibus pensiones alia reservata existant.* Et ne illa ampliatio in immensum excrefcens nimis noceat titulari, statim subjungitur: *Dummodò omnes pensiones hujusmodi simul fructuum medietatem non excedant*: cujus posterioris clausulæ ratio longè sit diversa à natura prioris, utpote quæ adjicitur substantiæ ipsius reservationis.

Quæstio 504. An excipiens contra secundam pensionem, seu illam impugnans ex eo, quòd non fuit facta mentio de prima, teneatur probare, quòd tempore secundæ pensionis prima erat reservata, & quòd erat valida?

Respondeo affirmativè. Garc. p. 1. c. 5. n. 565. citans Gig. Caputaq. & c. Rot. in *Valen. pens. 25. nuntii 1601.* & sic alias sæpe resolutum dicens.

Quæstio 505. An in impetratione pensionis Ecclesiasticæ necessario faciendâ sit mentio de obtentis jam ante à reservatario seu pensionario beneficiis & pensionibus?

Respondet primò distinguendo Garc. p. 1. c. 5. à n. 83. nimirum in impetratione pensionis ex causa lucrativa (qualis est omnis illa, quæ conceditur extra causam resignationis) faciendam esse mentionem de jam obtentis tam beneficiis, quàm pensionibus (nisi forte gratia reservata motu proprio, ut super Episcopatibus) tum quòd hæc pensio ex causa lucrativa sit loco beneficii; ad impetrandum autem beneficium & pensionibus, ut idem Garc. *loc. cit.* n. 81. tum quòd stylus Curie est, ut fiat mentio de obtentis. Econtra in impetratione pensionis ex causa resignationis necesse non esse facere mentionem obtentorum beneficiorum & pensionum; eò quòd hæc pensio detur, ne resignans in resignatione nimium detrimentum patiat, adeoque hæc pensio succedat loco bene-